

Преминуо књижевник Радомир Мићуновић

Са великом тугом објављујемо да је преминуо Радомир Мићуновић (1940), један од најбољих српских енигматичара и спортских новинара и почасни члан Удружења “Адлигат” којем је оставио легат са шест хиљада књига.

Мићуновић је у свету књижевности присутан скоро шест деценија, а за собом је оставио дело уоквирено у педесет публикација. Свестрана личност какав је био, остаће упамћен као значајан писац за децу и одрасле, песник, књижевни критичар, новинар, есејиста и шахиста. Образовао се на Београдском универзитету и након завршених студија Југословенске књижевности, радио је као новинар “Борбе”, да би петанест година провео на месту главног и одговорног уредника листа “Ехо”.

Његова дела превођена су на многе језике, између осталог на македонски, словачки и словеначки, а његова књига за децу “Албум звериња” је у Чешкој за само три дана распродата у 40.000 примерака, поставши бестселер.

Заступљен је у многим антологијама и читанкама за основну школу, објављивао је у свим познатијим листовима и часописима. Добитник је важних признања попут награда “Иво Андрић”, “Радоје Домановић” и “Печат вароши сремскокарловачке”.

На “Сусретима” У Бајиној Башти, са три златне медаље, био је проглашен за најуспешнијег енигмату Србије. Био је члан управе Удружења књижевника Србије.

Постао је познат по посебној врсти афоризама о шаху, познатим као “шахоризми”.

Виктор Лазић о Радомиру Мићуновићу каже:

“Не верујем да има човека у Србији који није попуњавао анаграме, решавао словне или сликовне ребусе које је осмислио Радомир Мићуновић, али је мало оних који су знали да је управо овај човек њихов аутор. Био је превише скроман и своје заслуге није истицао.

Између осталог, Мићуновић је међу првима подржао Музеј српске књижевности и Музеј књиге и путовања. Из душе и без интереса борио се за нашу идеју.

Има добрих људи чије је дело важно, а који нису довољно познати широј јавности. Када је осетио да му здравље значајно попушта, поклонио нам је целу своју библиотеку и архиву. Када смо износили последњу кутију, на самим вратима, замолио ме је да будем добар према књигама јер су она као жива бића: имају своју судбину, свој настанак, свој живот, свој нестанак. Цео живот је посветио књижевности и књизи и Србија би требало за то да му буде захвална.”

Афоризми- Ко ме да погледам у лице, када су ми сви окренули леђа.

– Сизиф на Олимпу је тријумф узалудности.

Шахоризми

– Изгубио сам партију и сада сам ванпартијац.

– Мат је атентат на крунисану главу.

– Залутала дама је лак плен.

– Компјутери ће једнога дана матирати човечанство.

– Дама се најлакше осваја префињеним потезима.

– Древна игра само потврђује примере из историје, краљица најрадије кокетира са официрима.

– Пешаци најкрупније кораке чине на почетку пута.

– Једино пиони не смеју да назадују.

– Када се добар коњ ритне и краљеви падају.- Центлмени објављују шех, а барабе кидишу на даму без објаве.